

rys. 3.

Odbył się tradycyjny, doroczny Bal Chemiczów.

W dniu 21 stycznia 2005 roku studenci, absolwenci i pracownicy Wydziału Chemicznego oraz zaproszeni goście bawili się wspólnie w Klubie VIVA przy ulicy Chorzowskiej w Gliwicach.

Głównym organizatorem balu był Samorząd Studencki na Wydziale Chemicznym. Na balu, razem z dwustu uczestnikami, bawił się JM Relator prof. Wojciech Zieliński i Dziekan prof. Jerzy Suwiński z małżonkami, Prodziekan dr Jadwiga Krop z mężem oraz Prodziekan prof. Andrzej Janębski.

Po uroczystym powitaniu przez Dziekana i przewodniczącą Samorządu studentek Magdalenę Chojnachę oraz wznieśieniu toastu (1), bal rozpoczęło polowanie. W pierwszej parze polowcz poprowadził JM Relator i M. Chojnachę (2).

Tym razem, studenci przygotowali bardzo pomysłowe kotyliony (3). Pary dobierały się według symboli pierwiastków umieszczonych na kotylionach.

W miłej, radoszej atmosferze, przy muzyce zdtwarzaczy, bawiono się do samego rana.

fot. 1.

fot. 2.

SCHEMAT I HARMONOGRAM WYBORÓW 2005 r. WYDZIAŁ CHEMICZNY POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

NAZWA	LUTY	MARZEC	KWIECIEŃ	MAJ	CZERWIEC
Pozawydziałowe Kolegium Elektorów §2 p.5	Termin: 24.02.2005 s.1. g.13 ⁰⁰ d-2	Termin: 01.03.2005 s.420 g.10 ⁰⁰ ul. Konarskiego 18 Wręczenie wybranym elektorom zawiadomień	OZNACZENIA : d – elektorzy spośród pracowników nie będących nauczycielami akademickimi		
Uczelniane Kolegium Elektorów §2		Termin: 10.03.2005 s.1. g.14 ⁰⁰ a-7 b-2	OZNACZENIA : a – pracownicy samodzielni b – pozostali nauczyciele akademicy		
Tworzenie Senatu §8 p.5		Termin: 10.03.2005 s.1. g.14 ⁰⁰ b-1 c-3	OZNACZENIA : a – pracownicy samodz. b – pozostali naucz. akad. c – doktoranci	Termin: 16.05.2005 s.1. g.14 ⁰⁰ a-1	
Wydziałowe Kolegium Elektorów §3 p.7		Termin: 10.03.2005 s.1. g.14 ⁰⁰ Rada Wydziału §3 p.7 a b c d	OZNACZENIA : a – pracownicy samodzielni b – pozostali nauczyciele akademicy c – studenci d – pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi		
Wybór Dziekana §8 p.4				Otwarte zebrania 12.05.05 s.1 g.14 ⁰⁰ Termin wyboru 16.05.05 s.1 g.14 ⁰⁰	
Wybór Prodziekanów §8 p.4				Termin wyborów 31.05.2005 s.1 g.14 ⁰⁰	
Utworzenie Rady Wydziału §8 p.6	Termin: 24.02.2005 s.1. g.13 ⁰⁰ d-3	Termin: 22.03.2005 s.1. g.13 ⁰⁰ Zebrania w jednostkach b-1 Zebranie ogólne doktorantów e-1 s.1 g.14 ⁰⁰	OZNACZENIA : b – pozostali nauczyciele akademicy d – pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi e – doktoranci		
Wybór Rektora §8 p.2			Zebranie 13.04.05 Wybór 20.04.05		
Wybór Prorektorów §8 p.3			Zebranie 22.04.05 Wybór 27.04.05		

DNI MIESIĄCA:

1÷10,

10÷20

20÷30 (31)

PRZEWODNICZĄCY
WYDZIAŁOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ

.....
Dr hab. inż. Jan HEHLMANN prof. Pol. Śl.

Zbliża się koniec kadencji Stadz dziekańskich Wydziału i Stadz rektorskich Politechniki Śląskiej. W kwietniu odbędą się wybory rektora i prorektora, a w maju dziekana i prodziekana. Nowe władze rozpoczną urzędowanie 1 września br.

Rada Wydziału Chemicznego, w tajnym głosowaniu na posiedzeniu 19 stycznia 2005 roku, powołała do Wydziałowej Komisji Wyborczej na najbliższą kadencję:

- dra hab. inż. Jolę Hehlmann - jako przewodniczącą oraz
- profa dr hab. inż. Michała Palicę,
- dra inż. Tomasza Radkę,
- dra inż. Bogusławę Saniadka i
- mgr inż. Grzegorz Olszak - jako członków.

Komisja opracowała szczegółowy harmonogram wyborów, który został przystawiony do poszczególnych Katedr i ogłoszony na wydziałowych tablicach ogłoszeń (obok).

Komisja Wydziałowa d/s Badań Własnych powołana przez Radę Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej, pracująca w składzie:

Przewodniczący Komisji: Dr hab. inż. J. Hehlmann prof. Pol. Śl.

Członkowie Komisji:

Prof. dr hab. inż. A. Jarzębski.

Dr inż. J. Wójcik

Prof. dr hab. inż. R. Mazurkiewicz

Dr hab. inż. S. Krompiec prof. Pol. Śl.

Dr hab. inż. W. Turek

Sekretarz:

Dr. inż. K. Kiraga

Przedstawiciel Komisji Rekt.

Dr hab. inż. B. Skołod prof. Pol. Śl.

przeprowadziła i zakończyła odbiory prac badawczych wykonanych przez jednostki Wydziału Chemicznego w ramach programu badań własnych (BW) w 2004 r.

Plan prac BW zatwierdzony przez Radę Wydziału Chemicznego, obejmował 10 tematów, w ramach których wykonano 51 zadań badawczych. Wszystkie tematy zostały zrealizowane zgodnie z programem.

W dniach 6.01.2005 r. do 21.01.2005 r. przeprowadzono 7 otwartych seminariów katedralnych, w czasie których kierownicy tematów lub główni wykonawcy zreferowali naukowe aspekty wykonanych prac. W seminariach uczestniczyli członkowie Komisji

PROF. DR HAB. INŻ. MARIAN TANIEWSKI HONOROWYM PROFESOREM POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

Z okazji 75-lecia urodzin Profesora Mariana Taniewskiego, w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyło się 24 lutego 2005 roku uroczyste seminarium naukowe, w trakcie którego nastąpiło uroczyste

wręczenie Szanownemu Jubilatowi zaszczytnej
Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej.

Prof. dr hab. inż. Marian Taniewski urodził się w dniu 5 lutego 1930 roku w Radomiu (ojciec - Michał, doktor inżynier chemik, był wówczas dyrektorem technicznym fabryki farb i lakierów). W Radomiu uczęszczał do pierwszych 3 klas szkoły powszechnej, a następnie, po wybuchu wojny, jesień i zimę 1940 roku spędził we Lwowie, gdzie kontynuował naukę w szkole. W roku 1940 został wraz z rodziną wywieziony w głąb Związku Radzieckiego (Syberia 1940-1944 oraz Kubań 1944-1945), gdzie uczęszczał do szkoły średniej. Po repatriacji do kraju w 1946 roku ukończył gimnazjum w Łodzi, a po dalszych 2 latach nauki w II Państwowym Liceum Męskim w Gliwicach typu matematyczno-fizycznego, otrzymał w 1948 roku świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. W 1952 roku ukończył I stopień studiów, uzyskując stopień zawodowy inżyniera chemika, a w 2 lata później II stopień - magistra inżyniera chemii. Specjalizując się w czasie studiów w dziedzinie wielkiej syntezy organicznej i w technologii polimerów oba stopnie ukończył z wynikiem bardzo dobrym. Tuż po ukończeniu studiów przez rok pracował w Instytucie Syntezy Chemicznej w Oświęcimiu jako asystent i starszy asystent. W 1955 roku powrócił do Gliwic i podjął

Zaproszenie

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

NA MOCY STATUTU UCZELNI

SENAT
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ W DNIU 24 STYCZNIA 2005 ROKU

NADAŁ

PROF. DR. HAB. INŻ.

MARIANOWI TANIEWSKIEMU

TYTUŁ

HONOROWEGO PROFESORA
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

ZA 50 LETNIĄ SZCZEGÓLNĄ DBAŁOŚĆ O TO BY CHEMICZNA MYŚL
TECHNOLOGICZNA W GLIWICACH NIE OBNIŻAŁA SWEGO
WYSOKIEGO LOTU, DORÓWNUJĄC SWYM ŁWOWSKIM
KORZENIOM I NAJLEPSZYM POWOJENNYM OŚRODKOM W KRAJU.

ODZIEKAN
WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
[Signature]
PROF. DR. HAB. INŻ. JERZY SUWINSKI

REKTOR
[Signature]
PROF. DR. HAB. INŻ. WOJCIECH ZIELIŃSKI

GLIWICE, DNIA 24 LUTEGO 2005 ROKU

pracę jako aspirant w Katedrze Technologii Chemicznej Organicznej Politechniki Śląskiej w Gliwicach i nieprzerwanie, aż do chwili obecnej, związany jest zawodowo z tą Uczelnią. Pracując pod kierownictwem prof. dr inż. Wacława Leśnińskiego, a następnie prof. dr inż. Tadeusza Mazońskiego, wykonał i obronił w 1959 roku pracę doktorską pt. "Rozkład termiczny alkanów i odwodornienie izopropylobenzenu w procesie otrzymywania a-metylostyrenu z krajowych gazoli". Lata 1961-1962 spędził jako stypendysta The British Council na Uniwersytecie w Oxfordzie, pracując pod bezpośrednim kierownictwem laureata nagrody Nobla, prof. Sir Cyrila Hinshelwooda i wykonując znaczną część badań przygotowywanej pracy habilitacyjnej. W 1962 roku obronił rozprawę habilitacyjną pt. "Kinetyka i mechanizm termicznego rozkładu izomerycznych heksanów oraz wtórnego rozkładu powstających olefin". W 1969 roku Rada Państwa nadała mu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1975 r. - profesora zwyczajnego.

Profesor Taniewski jest żonaty (żona - Barbara jest mgr inż. chemikiem) i ma jedną córkę - Marię Taniewską-Banacką, która jest doktorem praw.

Profesor Marian Taniewski pracuje nieprzerwanie, od 1955 roku do chwili obecnej, na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach; od września 2003 roku wykonuje obowiązki dydaktyczne w ramach "umowy

zlecenia" na prowadzenie zajęć dydaktycznych i nadal prowadzi działalność naukowo-badawczą. Początkowo zatrudniony był w Katedrze Technologii Chemicznej Organicznej, a po reorganizacjach - w Katedrze Chemii i Technologii Organicznej i w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej, obecnie w Katedrze Chemii i Technologii Organicznej i Petrochemii.

W latach 1964-2001 kierował Zakładem, początkowo o nazwie Zakład Olefin, przekształconym następnie w Zakład Surowców Podstawowej Syntezy Organicznej i wreszcie w Zakład Technologii Organicznej Petrochemicznej. W Uczelni pełnił także szereg innych kierowniczych funkcji, między innymi zastępcy Prorektora ds. Pracujących, zastępcy dyrektora Międzyuczelnianego Ośrodka Metodycznego Wyższych Studiów Technicznych dla Pracujących, Dziekana Wydziału Chemicznego (1981-1984) i zastępcy dyrektora Instytutu ds. naukowych (1971-1976 i 1997-2000).

Profesor Taniewski przez cały okres kariery zawodowej ściśle współpracował z przemysłem, głównie w zakresie działalności badawczo-wdrożeniowej oraz kierownictwa i doradztwa naukowego, a także ekspertyz, projektów itp. Równoległe z pracą na Uczelni zatrudniony był w latach (1955 - 1959) na 1/2 etatu w Instytucie Syntezy Chemicznej w Gliwicach, a następnie (1959-1961) w Instytucie Ciężkiej Syntezy Organicznej "Błachownia" (kierowanie pracownią naukową) oraz w latach 1985-1989 na stanowisku dyrektora tegoż instytutu na pełnym etacie. Równocześnie w latach 1986-1989 pełnił funkcję kierownika ogólnokrajowego Centralnego Programu Badań Rozwojowych CPBR 3.2 "Surowce i Półprodukty Syntezy Organicznej".

Profesor Marian Taniewski jest wybitnym specjalistą w dziedzinie technologii chemicznej organicznej, a jego specjalnością badawczą i dydaktyczną są termiczne i katalityczne przemiany węglowodorów. Szczególne osiągnięcia naukowo-badawcze dotyczą następujących obszarów badawczych:

- o Katalityczne odwodornienie węglowodorów (zwłaszcza propanu do propylenu, izopropylobenzenu do *a*-metylostyrenu, etylobenzenu do styrenu).
- o Badania podstawowe i stosowane nad piroлизą olefinową i hydropirolizą węglowodorów.
- o Badania podstawowe i technologiczne nad katalitycznymi przemianami alkenów.
- o Badania podstawowe i technologiczne nad katalitycznym utleniającym sprzęganiem metanu do etylenu i etanu.
- o Badania podstawowe nad bezpośrednią dehydrokondensacją metanu do węglowodorów aromatycznych oraz krzyżowym sprzęganiem toluenu do styrenu etylobenzenu.

Prowadząc badania w wymienionych dziedzinach Profesor Taniewski jest autorem 2 książek, 5 rozdziałów w książkach oraz 10 patentów krajowych i 9 zagranicznych. Działalność publikacyjna obejmuje także ponad 160 artykułów naukowych, w tym ponad 110 stanowią oryginalne prace naukowo-badawcze, a ok. 50 to publikacje o charakterze koncepcyjnym, dyskusyjnym i przeglądowym. Zostały opublikowane w bardzo wielu znanych czasopismach krajowych i renomowanych redakcjach zagranicznych (ponad 50). Profesor Taniewski jest ponadto autorem ponad 150 wygłoszonych referatów i komunikatów naukowych wygłoszonych na różnych konferencjach, sympozjach i innych imprezach naukowych. Jest także autorem i współautorem wielu nie opublikowanych opracowań, ekspertyz i sprawozdań dotyczących działalności naukowo-badawczej. Praktycznie przez cały okres kariery zawodowej kierował licznymi, zlecanymi przez różne instytucje państwowe i przemysłowe, pracami naukowo-nadawczymi, rozwojowymi i wdrożeniowymi. Między innymi uczestniczył i kierował pracami w ramach programów węglowych, pracami CPBR, grantami ministerialnych różnego typu, a w latach 2000-2003 był kierownikiem 2 zadań badawczych oraz kierował wielkim, wieloinstytucjonalnym projektem badawczym zamawianym Komitetu Badań Naukowych pt. "Chemia C_1 - procesy przemian chemicznych metanu (gazu ziemnego)".

W ramach intensywnej współpracy z przemysłem chemicznym wykonał szereg cennych opracowań technologicznych i rozwojowych. Jest także autorem i współautorem wdrożeń w skali wielkotechnicznej - opracował i wdrożył 2 katalizatory do produkcji styrenu w Zakładach Chemicznych w Oświęcimiu oraz opracował i wdrożył wraz z współpracownikami nową technologię produkcji etylenu metodą

hydropirolizy benzyn w Zakładach Chemicznych "Blachownia".

Profesor Taniewski jest wybitnym, cenionym i lubianym przez studentów nauczycielem akademickim. Od blisko 50 lat prowadzi liczne zajęcia, początkowo ćwiczenia i laboratoria, a od 1959 roku głównie wykłady dla słuchaczy Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. Wykładał także dla słuchaczy studiów wieczorowych (lata 60.-70.), doktoranckich (lata 70.), podyplomowych (lata 70. i 80.) oraz telewizyjnych (lata 60.). W ramach studiów dziennych prowadził zajęcia wykładowe na różnych latach studiów zarówno dla specjalności technologia chemiczna organiczna, jak i ogólne dla całego kierunku.

Wygłosił także kilka wykładów gościnnych za granicą (Politechniczny Instytut w Bukareszcie, Uniwersytet Techniczny w Merseburgu, Uniwersytet i Instytut Chemii Organicznej AN NRD w Lipsku, Instytut Chemii Fizycznej AN NRD w Berlinie, Instytut Syntezy Petrochemicznej im. Topczewa w Moskwie in.).

Przez kilkadziesiąt lat prowadził seminaria kursowe, dyplomowe oraz cotygodniowe dla współpracowników kierowanego przez siebie Zakładu. Od początku pracy zawodowej zajmował się opieką, a potem kierowaniem pracami inżynierskimi i magisterskimi, a także doktorskimi. Pod kierunkiem Profesora Taniewskiego wykonano na Wydziale Chemicznym ponad 300 prac dyplomowych, zakończono 14 przewodów doktorskich (w tym 6 z wyróżnieniem). Ponadto Profesor opracował blisko 50 recenzji prac doktorskich (w tym kilka dla uniwersytetów zagranicznych), ok. 20 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz kilkunastu wniosków o nadanie tytułu naukowego lub powołanie na stanowisko profesora. Napisane

przez Profesora 2 książki i 3 skrypty uczelniane stanowią dla wielu studentów cenne materiały dydaktyczne ułatwiające zdobycie wiedzy w dziedzinie technologii chemicznej. Pan Profesor jest także autorem kilku opinii dotyczą-

cych wniosków o przyznanie Radom Wydziału uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego. Uczestnicząc w wydziałowych, uczelnianych, ministerialnych, a także międzyresortowych zespołach programowych ds. dydaktyki i nauczania Profesor Taniewski wywarł istotny wpływ na program kształcenia studentów Wydziału Chemicznego.

Działalność dydaktyczna Profesora została uhonorowana wieloma nagrodami i wyróżnieniami rektorskimi, a także Ministra.

Otwarcia obrad Seminarium dokonał kierownik Katedry Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii Wydziału Chemicznego, prof. dr hab. inż. Stefan Baj, a wręczenia zaszczytnego dyplomu dokonał

JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński.

Profesor Taniewski podziękował za tak znaczne wyróżnienie ze strony Uczelni, z którą związany był przez całe swoje życie zawodowe.

W podniosłej atmosferze wygłoszono liczne adresy i odczytano listy gratulacyjne.

W okolicznościowej sesji naukowej zatytułowanej "Postępy w wybranych obszarach chemii i technologii chemicznej" wygłoszono 8 referatów. Jako pierwszy wystąpił Jubilat, omawiając nowe kierunki rozwoju technologii

petrochemicznej. Następnie prof. dr hab. inż. Jacek Kijeński poświęcił swoje wystąpienie metanowi wygłaszając komunikat "Metan - stare źródło nowej chemii". Kolejny referat poświęcony

był kierunkom badań naukowych prowadzonych w ciągu ostatnich 30 lat w zespole prowadzonym przez Profesora Taniewskiego. Wygłosił go wieloletni współpracownik Profesora dr inż. Krzysztof Skutil. Osiągnięcia chemii polimerów w medycynie przedstawił interesująco prof. dr inż. Zbigniew Jedliński w referacie "Rola chemii i jej znaczenie w zastosowaniach medycznych". Ciekawie o nowoczesnych nawozach i technikach nawożenia gleby mówił prof. dr hab. inż. Henryk Jan Górecki w swoim wystąpieniu zatytułowanym "Perspektywy nawozów i nawożenia". Prof. dr hab. Bogdan Marciniak natomiast omówił osiągnięcia w dziedzinie zastosowania nowych katalizatorów w referacie pt. "Nowa katalityczna aktywacja wiązania $=C-H$ ". Okolicznościowe seminarium zakończył komunikat dr inż. Stefana Szarlika "Utleniające odwodornienie etanu". Po zakończeniu części oficjalnej i przerwie obiadowej zaproszeni goście, wychowankowie, koledzy dzielili się wspomnieniami, chcąc zachować przed zapomnieniem wiele ciekawych przeżyć i doświadczeń. Rozmowy, dyskusje i wspomnienia toczyły się aż do godz. 18.

E. Bobrowska-Grzesik, K. Skutil

Fot. Marek Szum

9 marca 2005 roku, w Sali Rady Wydziału Chemicznego przy ulicy ks. M. Szody 9, odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału przez mgr inż. Eugeniusz Gyrabiec, pracowniczkę Centrum Chemii Polimerów PAN w Zabrzu. W dniu 16 marca Rada Wydziału nadała mgr E. Gyrabiec stopień doktora nauk technicznych.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

„Badania nad syntezą i właściwościami nowych polimerów zawierających ugrupowania chromoforowe w łańcuchach bocznych”

Promotor:

Prof. dr hab. inż. Danuta Sęk
Centrum Chemii Polimerów PAN - Zabrze

Recenzenci:

Prof. dr hab. inż. Jolanta Maślińska-Solich
Politechnika Śląska - Gliwice

Prof. dr hab. Edgar Bortel
Uniwersytet Jagielloński - Kraków

Z pracą doktorską oraz opiniami Recenzentów można się zapoznać w czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Każdemu z was - absolwentów i pracowników Wydziału zajęcia laboratoryjne z chemii organicznej, przez wiele dziesięcioleci, nie odłączyły się z tym pogodnym i niezwykle uczynnym człowiekiem stojącym w okienku magazynu odczynników.

W dniu 13 marca 2005 roku zmarł w wieku 86 lat

Ś.P.
Konstanty Wilk

Emerytowany długoletni pracownik inżyniersko-techniczny
Instytutu Chemii i Technologii Organicznej
Politechniki Śląskiej

Odnznaczony Odznaką Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej

Odszedł od nas bardzo sumienny pracownik i kolega, zawsze życzliwy i uczynny dla wszystkich współpracowników i studentów

Pozostanie w naszej pamięci jako człowiek dobry, prawy i szlachetnego serca.

Nabożeństwo żałobne odprawione będzie w dniu 17.03.2005 r. o godz. 13³⁰ w Kościele pw. Chrystusa Króla.
Uroczystości pogrzebowe odprawione zostaną po Mszy Świętej na Cmentarzu Lipowym w Gliwicach

KIEROWNICY I PRACOWNICY
KATEDRY CHEMII ORGANICZNEJ, BIOORGANICZNEJ
I BIOTECHNOLOGII ORAZ KATEDRY TECHNOLOGII
CHEMICZNEJ ORGANICZNEJ I PETROCHEMII

DZIEKAN WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

11 marca br profesor Hydriatu Chemicznego JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński, na uroczystej gali Plebiscytu „Ludzie Ziemi Gliwickiej 2004” w Gliwicach, został wybrany Człowiekiem Ziemi Gliwickiej.

**Kapituła VIII edycji Plebiscytu
„Ludzie Ziemi Gliwickiej 2004”
gratuluje Panu**

**WOJCIECHOWI
ZIELIŃSKIEMU**

Wspaniałych osiągnięć zawodowych i naukowych,
rozwijania działalności naukowej,
utrzymania prestiżu uczelni
oraz wspierania działań prospołecznych

Gliwice, marzec, 2005 r.

Jan Paweł II nie żyje. Do wielu z nas ta informacja dopiero dociera, zaczynamy sobie uświadamiać co się stało i jak wiele utraciliśmy.

Od dłuższego już czasu docierały do nas informacje o stale pogarszającym się stanie zdrowia Papieża. On jednak wychodził z kolejnych opresji i wracał do nas błogosławiąc w niedzielne południe z okien swoich apartamentów. Przyzwyczailiśmy się do tego na tyle, że kiedy zabrakło go na drodze krzyżowej w Wielki Piątek, a później nie mógł udzielić błogosławieństwa w Niedzielę Wielkanocną, myśleliśmy że jest to znów przejściowe. Niestety, gdy w czwartek nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, stopniowo zaczęła do nas docierać wizja śmierci Papieża. Człowieka, który przez ostatnie 26 lat był dla nas ostoją a przede wszystkim autorytetem moralnym, potrafiącym bezkompromisowo oddzielić dobro od zła. Człowieka, który na przekór obowiązującym modom i trendom, lansowanym w obecnych czasach przestrzegał przed odpowiednim pojmowaniem wolności.

Po odzyskaniu pełnej suwerenności w 1989 roku dla części społeczeństwa Jan Paweł II stał się jedynie symbolem walki z komunizmem, ojcem opatrnościowym „Solidarności”, a także niewygodnym sumieniem narodu, które nie pozwala bezkrytycznie korzystać z odzyskanej wolności. On jednak w czasie kolejnych pielgrzymek do Polski niestrudzenie nauczał i nawoływał do życia w zgodzie z wartościami chrześcijańskimi. Wiara w Boga, miłość bliźniego bez względu na jego status oraz rodzina jako fundament współczesnego społeczeństwa. My jednak słuchaliśmy, niestety tylko słuchaliśmy. Czy wyciągnęliśmy z tej nauki jakieś wnioski? Patrząc wstecz wydaje się że nie, jak dziś czują się Ci, dla których wpisanie wartości chrześcijańskich do konstytucji europejskiej było pustosłowiem, eutanazja i aborcja miarą postępu. Dzisiaj kiedy Jego już nie ma, każde słowo jego kazań powtarzanych bezustannie w radiu i telewizji brzmi jakoś inaczej, jakby było skierowane właśnie do każdego z nas. Teraz otwierają się nam oczy, czujemy się jak dzieci, które nie potrafiły docenić swojego ojca za życia. Wypowiedziane przez Ojca Świętego słowa podczas pierwszej pielgrzymki „Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi, tej ziemi” staje się dzisiaj równie aktualne jak 26 lat temu. To co dzieje się dziś w sercu każdego z nas jest czymś niespotykanym, nie zaprzepaśćmy tej szansy. On patrzy z góry i z pewnością jest z nami.

W imieniu polskiej społeczności naukowej i akademickiej

z głębokim żalem i najwyższym szacunkiem
żegnamy

Ojca Świętego

Jana Pawła II

a dla nas także Księdza Profesora Karola Wojtyłę

Zachowamy Go w sercu i pamięci

za naukę i słowo skierowane ku najgłębszemu potrzebom człowieka,

za to, co uczynił dla wolności myśli i dążenia ku prawdzie,

za wszystkie dary, z których czerpiemy jako ludzie, pracownicy nauki i Polacy.

„Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie.” (Łk 12,48).

A zatem uczeni, właśnie dlatego, że „wiedzą więcej”,

winni również „więcej służyć”.

Wolność w prowadzeniu badań naukowych

daje im dostęp do

specjalistycznej wiedzy,

a zarazem nakłada na nich obowiązek wykorzystywania owej wiedzy

w sposób mądry, dla dobra całej rodziny ludzkiej.

Jan Paweł II

Ukochany Pasterzu,

Twoja nauka pozostanie dla nas drogowskazem.

Andrzej Białas
Prezes Polskiej Akademii Umiejętności

Jerzy Błażejowski
Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Michał Kleiber
Minister Nauki i Informatyzacji

Andrzej B. Legocki
Prezes Polskiej Akademii Nauk

Mirosław Sawicki
Minister Edukacji Narodowej i Sportu

Michał Szulczewski
Przewodniczący Rady Nauki

Zbigniew Śmieszek
Przewodniczący Rady Głównej
Jednostek Badawczo-Rozwojowych

Franciszek Ziejka
Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

„Proszę was, wychowawcy, którzy jesteście powołani, aby wpajać młodemu pokoleniu autentyczne wartości życia:

Uczcie dzieci i młodzież tolerancji, zrozumienia i szacunku dla każdego człowieka. Wychowujcie młode pokolenie w klimacie prawdziwego pokoju. To jest ich prawem. To jest waszym obowiązkiem.”

ŻEGNALIŚMY OJCA ŚWIĘTE

**W czwartek, 7 kwietnia 2005 r.
o godz. 20.00**

na Placu Krakowskim w Gliwicach
rozpocznie się

**MSZA ŚWIĘTA ŻAŁOBNA
W INTENCJI
OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II**

Będą jej przewodniczyć Biskupi gliwiczcy

Prosimy o zabranie ze sobą świec

Od godz. 18.30 do zakończenia nabożeństwa,
przewidywanego około godz. 22.00, zostaną wprowadzone
zmiany w organizacji ruchu w okolicy Placu Krakowskiego

Rektor Politechniki Śląskiej

GO

14.04.2005 15 (2457)

nowin
GLIWICKI

foto: Jan S

Dywan utkany z płonących świec, mrowie ludzi wypełniających Krakowski i wszystkie przyległe do niego ulice, godzina 20 czwartek, 7 kwietnia. Padają pierwsze słowa uroczystej liturgii celebrowanej przez ordynariusza diecezji gliwickiej, bpa J. Więcas. W ten wieczór objawił się fenomen człowieczeństwa tego co w nas najlepsze, ale zazwyczaj głęboko schowane. To odnalezione i ukazane...

PIELGRZYMKA REKTORÓW

JM Rektor Politechniki Śląskiej prof. W. Zieliński, uczestnicząc w pielgrzymce Rektorów Polskich Uczelni Technicznych do Watykanu miał okazję uczestniczyć w Audyencji Generalnej w Auli Pawła VI w dniu 10 listopada br. Ojciec Święty specjalnie wyróżnił Rektorów biorących udział w audyencji. Zwrócił się również do Polaków, przypominając o Święcie Niepodległości Polski:

"Ufne słowa Psalmu, który rozważamy są modlitwą i zarazem programem życia: "Dusza moja spoczywa tylko w Bogu, od Niego przychodzi moje zbawienie" (Ps 62 [61], 2-3).

Temu zaufaniu do Boga przeciwstawia się bałwochwalcza pokusa panowania nad innymi, przejawiająca się w przemocy, kradzieży w dążeniu do bogactwa, które mają rzekomo gwarantować prestiż i władzę.

Ten jednak, kto ma świadomość własnych ograniczeń oraz faktu, że wszystko przemija, nie będzie budował własnego życia na tych fałszywych przesłankach. Człowiek wierzący pokłada nadzieję tylko w Chrystusie, który jest źródłem radości i pokoju.

Serdecznie pozdrawiam pielgrzymów polskich. W dniu dzisiejszym witam w sposób szczególny rektorów i profesorów wyższych uczelni technicznych z bpem Markiem Jędraszewskim z Poznania. Szczęść Boże w waszej pracy! Jutro Święto Niepodległości Polski.

Dziękujemy Bogu za wolność Ojczyzny. Niech ten szczególny dar okupiony krwią naszych ojców i matek owocuje w Ojczyźnie solidnym wypełnianiem obowiązków przez każdego, wzajemnym zrozumieniem i poświęceniem dla wspólnego dobra. Niech Bóg w swej Opatrzności błogosławi całą naszą Ojczyznę.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!"

W tym patriotycznym uniesieniu obecni na audyencji Polacy odśpiewali hymn "Boże coś Polskę".

Rektorzy spotkali się również z księdzem kardynałem Zenonem Grocholewskim, pełniącym w Watykanie funkcję odpowiadającą "Ministrowi Edukacji". Ksiądz Kardynał zaznaczył, aby w pracy na uczelniach zwracać uwagę nie tylko na przekazywanie wiedzy, ale również na wychowanie młodzieży.

Wielkim przeżyciem było spotkanie Rektorów z Ojcem Świętym w jego prywatnej bibliotece na audyencji prywatnej, gdzie mieli możliwość zamienić z Papieżem kilka słów.

Słowa Ojca Świętego do Polaków specjalnie wyróżnił na pierwszej stronie dziennik "l'Osservatore Romano" z 11 listopada br.

Il Papa ricorda l'indipendenza della Polonia

Il dono della libertà fruttifichi nella Patria

Le parole, colme di fiducia, del Salmo che meditiamo oggi sono una preghiera e allo stesso tempo un programma di vita: «Solo in Dio riposa l'anima mia; da lui la mia salvezza» (Sal 61, 2).

A questa fiducia verso Dio si contrappone la tentazione idolatra di dominio sugli altri, che si manifesta nella sopraffazione, nel furto, nella ricchezza che, a detta di molti, dovrebbero garantire prestigio e potere.

Colui, però, che è consapevole del fatto che tutto passa e ha consapevolezza dei propri limiti non costruisce la sua vita su queste false premesse. L'uomo credente pone la propria fiducia solo in Cristo, vera fonte di gioia e di pace.

Do il mio cordiale benvenuto ai pellegrini di lingua polacca! Oggi saluto particolarmente i Rettori e i Professori degli Atenei Tecnici con il Mons. Marek Jędraszewski da Poznań. Dio vi assista nel vostro lavoro e vi sia propizio!

Domani celebriamo la Festa dell'Indipendenza della Polonia. Rendiamo grazie a Dio per la libertà della Patria. Che questo particolare dono, riscattato con il sangue dei nostri padri e delle nostre madri, fruttifichi nella Patria con il diligente compimento dei doveri da parte di ciascuno, con la comprensione vicendevole e con la dedizione al bene comune. Che il Signore nella sua Provvidenza benedica tutta la nostra Patria.

Sia lodato Gesù Cristo.

Spotkania

z Janem Pawłem II

"z życia Politechniki Śląskiej" nr 6(146) 2004/2005

Nie sposób zliczyć wszystkich akcji, które zorganizowali studenci. Jest to trudne o tyle, że często były one improwizowane, organizowane naprędce, najróżniejszymi sposobami i przy użyciu mniej lub bardziej skomplikowanych narzędzi.

Internetowa solidarność studentów

Na ogół wykorzystywano Internet, sprzyjający anonimowości twórcy, ale też umożliwiający błyskawiczny kontakt. Zwykle były to prośby o zapalenie wirtualnej świeczki [*] w hołdzie dla Ojca Świętego. Można to było zrobić, umieszczając odpowiedni opis w swoim komunikatorze. – *Nawet nie było wiadomo, kto zaczął dany łańcuszek. Po prostu wszystko żyło swoim życiem* – mówi studentka Ola. Pojawiły się też nowe strony internetowe. Jakub, autor witryny o nazwie Światelko dla Papieża, pisze, że jest ona najprostszą, jaką zrobił w życiu, ale jednocześnie jedyną, w którą włożył tyle serca. Pod zdjęciem Ojca Świętego umieścił światelko – płomyček nadziei. Nie trzeba było nic wpisywać, nic wypełniać. Wystarczyło rozesłać link do tej strony wszystkim swoim znajomym. Efekt? Ponad 75 000 odwiedzin. – *Dowiadaliśmy się o takich stronach od znajomych przez Gadu-Gadu* – opowiada Maciek, student II roku ekonomii. Proste graficznie, bez ekstrawagancji, były zwykłe wirtualnymi księgami kondolencyjnymi. Wypowiedzi w nich były różne.

Czasem długie przepełnione żalem po stracie Jana Pawła II: *Ojcie Świąty, byłeś i pozostaniesz w naszej pamięci, dopiero po Twoim odejściu zrozumiałem, co straciłem, co straciła cała ludzkość*. Innym wystarczyło proste dziękuję. Zdarzały się też strony, które powstawały wyłącznie na znak solidarności. List internautów do Papieża to jedna z takich stron. Dzień po pogrzebie wpisów było ponad 40 000. Strony internetowe, dotychczas pełne kolorów i animacji, przystrojono żałobnymi kolorami, a wiele zablokowano, pozostawiając tylko najbardziej przejmujące cytaty albo fotografie Jana Pawła II.

SMS-owe łańcuszki

Posiadacze telefonów komórkowych kilka razy dziennie otrzymywali smsy-łańcuszki z prośbą o wspólną modlitwę i zapalenie świecy dla Papieża. Prawdopodobnie to właśnie studenci wymyślili, by o 21.37, czyli w dokładną godzinę śmierci Papieża, w całym kraju zgasły na moment wszystkie światła. Udało się. Przez kilka minut Polskę spowiła ciemność, gdzieś tam rozświetlana przez świece. Palili się zwłaszcza w miejscach związanych z Papieżem – tam, gdzie były jego pomniki, gdzie spacerował.

Światła w oknach akademików

Jednak większość obserwatorów wydarzeń z pierwszego tygodnia kwietnia przyznaje, że

najbardziej spektakularne były akcje ze światła w oknach akademików. W Krakowie ułożono krzyż w Białymstoku – serce, a w Łodzi – napis JPIL. – *Chciał nasz akademik nie brać udziału w tej akcji, włączyłem w jej organizację z kolegą z innego domu studenckiego* – wspomina Piotrek, mieszkający na Miasteczku Akademickim w Krakowie. Studenci postanowili, zgaszą albo zapalą światło w pokojach. Banalne, robiło niewiarygodne wrażenie. Nie obyło się jednak bez problemów. Nie zawsze byli obecni lokatorzy poszczególnych pokoi. Największą trudnością sprawiło uzyskanie zgody administracji na uzyskanie kluczy do nich. – *Ale i to się udało* – dodaje Piotr – *Wiem, wchodzili tam komisjynie*.

Uczelnie w żałobie

W dzień pogrzebu Papieża wszystkie uczelnie ogłosiły godziny rektorskie. Na ścianach budynków uniwersyteckich i akademii zawisły żałobne flagi. Zamiast zajęć studenci łączyli się duchowo z Rzymem, gdzie trwały uroczystości pogrzebowe. Do tradycyjnych ksiąg kondolencyjnych, wystawionych na uczelniach, ustawiały się długie kolejki. Stojący w nich ludzie rękami wstydziły się łez.

Akademickie msze

W całym kraju organizowano akademickie msze. Krakowski kościół Dominikanów i studencka Kolegiata

św. Anny w Warszawie, Kościół Farny w Poznaniu i świętej Brygidy w Gdańsku to tylko niektóre miejsca, które zapęłniły się studentami. Wszędzie trwały modlitwy. Wychodzących z kościoła natychmiast zastępowali nowi. Dzięki temu cały czas kościoły były pełne. Jeden z księży powiedział nawet, że nie pamięta sytuacji, by tak wiele kościołów było otwartych tak długo. Ale modlitwy odmawiano nie tylko w kościołach, lecz także w czasie czuwań na rynkach i placach miast. Nie trzeba było szukać daleko. Warszawski Plac Piłsudskiego. Plac Litewski w Lublinie. – *Przychodziliśmy w żółtych chustkach albo ze wstążeczkami w tym samym kolorze* – mówi Kasia. – *Było nas chyba ze 20 tys. na placu, oczywiście nie tylko studentów*.

Tłumy pod Kurią

Pod okno krakowskiej Kurii Arcybiskupiej przy ulicy Franciszkańskiej w Krakowie przychodziły tłumy. Magda, studentka marketingu, opuściła nawet zajęcia, by tu przyjść. – *Razem ze znajomymi postanowiliśmy zapalić świece i pomodlić się. Nauczyłam się także całej*

Barkę, ulubioną piosenkę Papieża – podkreśla ze wzruszeniem. To właśnie w tym miejscu Papież spotykał się z młodymi podczas pielgrzymek do Polski. Był tu zameldowany do końca życia. Dywan kwiatów i zniczy powiększał się z godziny na godzinę.

Studenckie marsze wdzięczności

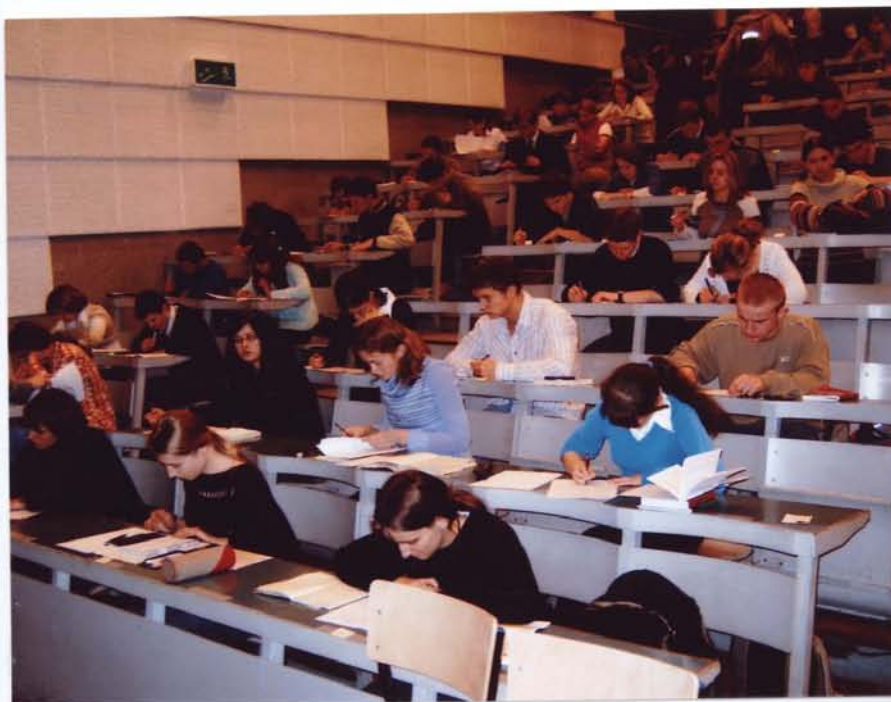
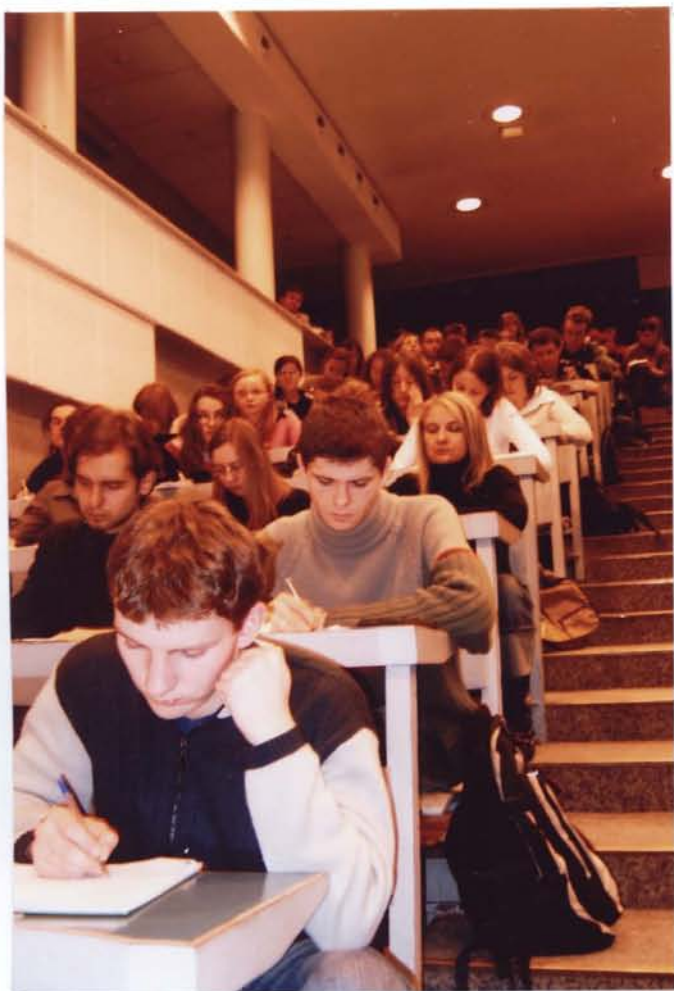
Najwięcej osób przyjechało do Krakowa. To właśnie tutaj zorganizowano Biały Marsz. Nawet mała, śnieżnobiała wstążeczka, przyczepiona do ubrania, wyrażała chęć bycia we wspólnocie pogrążonej w żałobie. Kilkaset tysięcy młodych osób wypełniło krakowski Rynek i przylegające do niego ulice. Przemaszzerowali na Błonia – miejsce, gdzie odbywały się papieskie nabożeństwa podczas Jego wizyt w Polsce. Tutaj też odbyła się uroczysta msza, która zgromadziła, według różnych szacunków, od 800 tys. do nawet miliona osób. Bardzo dobrze widoczni byli studenci. Na długich kijach zawiesili transparenty z hasłami: *Jan Paweł II Świąty, Wciąż jesteś z nami. Wielu z nich przyniosło flagi z napisem: Kochamy Cię*. Wyrazem duchowej obecności Ojca

Świętego wśród młodzieży był pusty tron papieża pozostawiony na ołtarzu.

Warszawscy studenci zorganizowali Marsz Wdzięczności poświęcony pamięci Papieża. Ulicami sto przeszło około 100 tys. osób. Odmawiając różaniec zniczami w rękach, przeszli z Placu Piłsudskiego na Plac Zamkowy. Duża część przeszła do kościoła św. Anny, gdzie odbyła się uroczysta msza. Marsz zakończył się dokładnie o 21.37. A potem życie nie było już takie jak dawniej.

Studenci z całej Polski oddali cześć Janowi Pawłowi II najlepiej, jak umieli. To był wielki, spontaniczny gest. Niemniej spontaniczny i piękny gest akademicki – młodzież wykonała w stronę nowego papieża. Tuż po wyborze Benedykta XVI krakowscy studenci wysłali list otwarty, w którym zapraszają go do Polski. Krakowa. Studenci pragną, aby nowy papież pojawił się w słynnym oknie w krakowskim Pałacu Biskupim tak jak dawniej czynił to Jan Paweł II. To chyba najlepszy dowód na dopełnienie tego szczególnego okresu. Studenci złożyli ten egzamin na piątkę.

Szymon Ostrowski

XIII Konkurs Chemiczny

W dniach 19.03. i 15.04.2005 roku odbył się XIII Konkurs Chemiczny dla młodzieży szkół średnich z regionu śląskiego, organizowany przez Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach, oraz Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Patronat nad Konkursem sprawowali: Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach - Prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, oraz Przewodniczący Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego - dr hab. inż. Krzysztof Walczak, prof. Pol. Śl.

Podobnie, jak w latach ubiegłych, Konkurs składał się z dwóch części - pisemnej i labo-ratoryjnej. Część pisemna (odbyła się w dniu 19.03.2005) miała charakter eliminacji, natomiast zadania laboratoryjne (15.04.2005), stanowiły finał Konkursu. W eliminacjach wzięło udział 349 uczennic i uczniów z 64 szkół średnich. Co ciekawe (i ważne dla organizatorów) uczestnicy pochodzili nie tylko z regionu Śląska, ale także z Jasła, Tarnowa, Wadowic, Cieszyna i innych miast południowej i zachodniej Polski (reprezentowane były Województwa: Opolskie, Śląskie, Małopolskie i Podkarpackie). Świadczy to o utrzymującej na przestrzeni kilku już lat popularności Konkursu wśród młodzieży. Uroczystość otwarcia Konkursu zaszczylił swoją obecnością JM Rektor Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński. Do części finałowej zakwalifikowało się 32 najlepszych uczestników i uczestniczek eliminacji. W części pisemnej Konkursu młodzież rozwiązywała zadania testowe i problemowe, natomiast w finale - niezbyt skomplikowane manualnie zadania laboratoryjne. Przed częścią pisemną Konkursu odbył się wykład popularnonaukowy dr hab. inż. Marka Smolika pt.: "Kwasy i zasady w chemii". Konkurs był również - dla jego uczestników i ich nauczycieli - okazją do rozmów z władzami, pracownikami i studentami Wydziału. Laureatami trzech pierwszych miejsc w Konkursie zostali:

1. Karol Szymura z Zespołu Szkół nr 2 im. W. Korfatego w Jastrzębiu Zdroju, *(fot. 2)*,
2. Jan Krzysztoforski z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie (ex aequo),
2. Wojciech Kałuża z IV LO im. S. Staszica w Sosnowcu (ex aequo).

Laureaci i finaliści otrzymali nagrody: pierwszych pięciu otrzymało promesy stypendium ufundowanego przez Stowarzyszenie Przyjaciół Wydziału Chemicznego. Zgodnie z regulaminem stypendium, otrzyma je ten spośród posiadaczy promesy, który rozpocznie studia na naszym Wydziale w bieżącym roku. W przypadku gdy więcej niż jeden posiadacz promesy rozpocznie studia na naszym Wydziale, stypendium otrzyma ten, który uzyskał więcej punktów w Konkursie. Stypendium wynosi 500zł miesięcznie i będzie wypłacane przez cały pierwszy rok studiów. Laureaci i finaliści otrzymali również nagrody rzeczowe ufundowane przez PKN ORLEN S.A. – „Głównego Sponsora Konkursu”, POCH S.A. – drugiego sponsora Konkursu, oraz przez pozostałych sponsorów („SYNTAL”, „CELT” Ltd., „LOTOS”, PTChem, ZNP, NSZZ „Solidarność”). Były to: cyfrowy aparat fotograficzny, discmany i książki o tematyce chemicznej. Finaliści Konkursu oraz ich opiekunowie byli również podejmowani obiadem przez organizatorów. Ponadto, zgodnie z uchwałą Senatu Uczelni, dziesięciu najlepszych uczestników konkursu uzyskało prawo przyjęcia na studia na naszym Wydziale bez egzaminu. Dodatkowo finaliści zainteresowani zakwaterowaniem w domu studenckim podczas studiów będą mieli pierwszeństwo w otrzymaniu miejsca (po spełnieniu wymaganych kryteriów). Wyróżniono również specjalnymi nagrodami nauczycieli chemii:

- mgr Beatę Kabut z Zespołu Szkół nr 2 im. W. Korfanteo w Jastrzębiu Zdroju, za wkład pracy w przygotowanie zwycięzcy Konkursu (nagrodę ufundował ZNP); *foto. 3.*,
- mgr Barbarę Chlipałę III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie, za wkład pracy w przygotowanie największej liczby finalistów Konkursu (fundatorzy nagrody: PTChem i NSZZ „Solidarność”).

Zgodnie z umową zawartą dnia 8 maja 2003 roku, pomiędzy PKN ORLEN S.A. a Wydziałem Chemicznym Politechniki Śląskiej, w auli głównej Politechniki i innych pomieszczeniach, w których odbywał się Konkurs umieszczone były banery z nazwą i logo Koncernu. Ponadto w trakcie uroczystego otwarcia Konkursu Rektor Politechniki Śląskiej poinformował uczestników i ich opiekunów (nauczycieli chemii), iż „Głównym Sponsorem Konkursu” jest PKN ORLEN. Rola Koncernu w finansowej stronie Konkursu, a także jako „Firmy wspierającej Politechnikę Śląską” została również podkreślona w trakcie spotkania Władz Wydziału z nauczycielami (opiekunami uczestników Konkursu) oraz uroczystego wręczenia nagród konkursowych.

Jak co roku sprawozdanie z Konkursu ukaże się w miesięczniku „Z życia Politechniki Śląskiej”. Zostanie także umieszczone na stronie Internetowej Wydziału Chemicznego. Odpowiedzialnym za organizację Konkursu ze strony Wydziału Chemicznego był dr hab. inż. Stanisław Krompiec, prof. Pol. Śl.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego Konkursu

DZIEKAN
Wydziału Chemicznego

[Podpis]
prof. dr hab. inż. Jerzy SUWIŃSKI

ORLEN

Polski Koncern Naftowy ORLEN
Spółka Akcyjna

DYPLOM

dla *Karola Szymury*
ucznia Zespołu Szkół nr 2
im. Wojciecha Korfanteo
w Jastrzębiu Zdroju

za zajęcie 1 miejsca
w

XIII KONKURSIE CHEMICZNYM

organizowanym przez

Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach
i

Gliwicki Oddział Polskiego Towarzystwa Chemicznego

Sponsorzy Konkursu:

- *PKN ORLEN S.A. – Główny Sponsor Konkursu*
- *POCH S.A. Gliwice*
- *Zakład Produkcyjno-Badawczy „Syntal” z Gliwic*
- *Firma CELT Ltd z Katowic*
- *Firma „LOTOS” z Katowic*
- *Związek Nauczycielstwa Polskiego i NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Śląskiej*

Dziekan Wydziału Chemicznego

prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński

Gliwice, dnia 15.04.2005

foto. 1.

foto. 2.

foto. 3.

Uczelniane Kolegium Elektorów na kadencję 2005-2008, składające się z 83 osób spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowisku profesora oraz posiadających stopień doktora habilitowanego, 42 elektorów z grupy pozostałych nauczycieli akademickich oraz 11 elektorów z grupy studentów, w tym z Wydziału Chemicznego odpowiednio: 7, 2 i 1, wybrało na Rektora Politechniki Śląskiej na kadencję od 2005. do 2008. roku ponownie profesora z Wydziału Chemicznego - prof. dr hab. inż. Wojciecha Zielińskiego.

Od 21. do 25. marca Uczelniana Komisja Wyborcza przyjęła zgłoszone dwódkę kandydatów: prof. dr hab. inż. Jerzego Dobrzańskiego oraz prof. dr hab. inż. Wojciecha Zielińskiego. Zgodę na kandydowanie wyraził tylko prof. W. Zieliński.

Otwarte spotkanie z kandydatem odbyło się 13. kwietnia br. w Auli Łódzkiej Politechniki. Wybór JM Rektora nastąpił 20 kwietnia br.

gazeta WYBORCZA
W czwartek
21 kwietnia 2005

ZIELIŃSKI ZNÓW REKTOREM. Prof. Wojciech Zieliński ponownie został wybrany na rektora Politechniki Śląskiej. Był jedynym kandydatem na to stanowisko. Podczas wczorajszego głosowania poparło go 136 elektorów, 10 było przeciw, a 11 wstrzymało się od głosu. Wybory prorektorów odbędą się za tydzień.

Prof. Zieliński zaproponował kandydatury profesorów, którzy do tej pory pełnili te funkcje. AST

Prof. Wojciech Zieliński, rektor Politechniki Śląskiej

Najbliżsi współpracownicy zgodnie twierdzą, że rektor prowadzi zdrowy tryb życia. Lubi chodzić i na każde wydziałowe spotkanie czy konferencję zawsze wędruje pieszo.

– Od lat moją wielką pasją jest turystyka górską. Znam dobrze Tatry i Beskidy. Z racji obowiązków rzadko znajduję czas na wyjazdy, przez to zadowolam się wędrowkami po kampusie – mówi.

W młodości był zawodnikiem pływackim i nadal chętnie odwiedza pływalnię. Nie pali papierosów i nie pije kawy. Woli herbatę o poranku. Ma także inne przyzwyczajenie. – Bardzo lubię przychodzić wcześniej do pracy.

Niestety, ku rozpaczy moich najbliższych współpracowników – śmieje się. Praca rektora mocno go absorbuje. Często nie ma czasu na realizację własnych planów i marzeń. Nieraz wraca do domu wieczorem. Cierpi na tym życie rodzinne. – Żona stara się wyciągać mnie na spacer albo do pracy w ogrodzie, choć bardzo to lubię, często brakuje mi sił – narzeka.

Wtorek
17 maja 2005

Urodzony 5 października 1938 r. w Rudzie Śląskiej, mieszka w Gliwicach przy ul. Karolinki 39. Jest żonaty (żona Ewa – emerytowany adiunkt Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej), ma jednego syna Bartłomieja (adiunkt w Instytucie Informatyki Politechniki Śląskiej) i dwóch wnuków. Zainteresowania pozazawodowe: turystyka górską, sporty wodne, fotografia, dobra książka.

Absolwent Politechniki Śląskiej. Od 1962 r. pracuje na Wydziale Chemicznym w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej, kolejno na stanowiskach: asystenta (od 1962), adiunkta (od 1968), docenta (1985), profesora nadzwyczajnego (1991), profesora zwyczajnego (2000).

Jego zainteresowania naukowe i znaczące osiągnięcia w tym zakresie dotyczą chemii organicznej, a w szczególności badań nad syntezą związków heterocyklicznych o potencjalnej aktywności biologicznej (leki, pestycydy). Jest autorem ponad 150 publikacji i 19 patentów oraz wielu opracowań niepublikowanych, realizowanych na potrzeby przemysłu. Ma uznaną pozycję w środowisku naukowym, będąc wybranym członkiem prezydium Rady Naukowej Instytutu Przemysłu Organicznego w Warszawie (od 1992 r.), RN Centrum Polimerów PAN (od 1998 r.), RN Zakładu Karbochemii PAN (od 1998 r.), członkiem Komitetu ds. Pestycydów PAN, Komitetu PAN w Katowicach oraz Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ds. Pestycydów. Recenzował liczne prace doktorskie (30, w tym 6 zagranicznych), habilitacyjne (8), wnioski na tytuł profesora (7, w tym 1 zagraniczny), wnioski KBN (90) oraz współpracuje z redakcją czasopisma Polish Journal of Applied Chemistry, recenzując liczne prace z zakresu chemii i technologii organicznej (32). Współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą. Ma bardzo dobre kontakty z przemysłem, będąc wieloletnim konsultantem w P.P.H. POCh w Gliwicach i utrzymując ścisłe kontakty z przedsiębiorstwami produkującymi środki ochrony roślin. Wdrożył kilkanaście technologii.

Jest cenionym wykładowcą chemii organicznej i biochemii, współautorem wielu skryptów (16), oraz podręcznika z chemii organicznej (WNT, 1996) i metod spektroskopowych w zastosowaniu do identyfikacji związków organicznych (WNT, 1995, 2000). Jest promotorem około 100 prac dyplomowych, wypromował 4 doktorów, z których 1 osoba uzyskała stopień doktora habilitowanego i tytuł profesora. Pełnił z wyboru przez kilka kadencji funkcje zastępcy dyrektora (1981-1991) i dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Organicznej Politechniki Śląskiej (1991-1997). Został dwukrotnie wybrany na stanowisko prorektora ds. dydaktyki Politechniki Śląskiej (1996-2002). Jego działalność w tym zakresie koncentrowała się na przystosowaniu programów studiów do zmieniających się potrzeb rynku, był inicjatorem wprowadzenia na Uczelni systemu punktowego w elastycznym systemie studiów, zorganizował jedno z pierwszych w Polsce Biur Karier Studenckich, nawiązywał liczne kontakty z zakładami pracy celem zbliżenia procesu dydaktycznego do przemysłu. Rozwinął szeroką działalność międzynarodową w dziedzinie edukacji. Jest w komitecie sterującym cyklicznej międzynarodowej konferencji edukacji inżynierskiej (ICEE), tworzy międzynarodową sieć na rzecz edukacji inżynierskiej i badań (INEER), jest członkiem Rady w IHI - Zittau (Niemcy). Aktywnie działał w Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia Uczelni Technicznych, będąc między innymi inicjatorem powstania Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, której był członkiem.

W 2002 roku został wybrany na stanowisko rektora Politechniki Śląskiej na kadencję 2002-2005.

W czasie kadencji realizował nową filozofię rozwoju uczelni, polegającą na promowaniu zrównoważonego rozwoju wszystkich wydziałów, zahamowaniu nadmiernego wzrostu ilości studentów przez wprowadzenie nowego algorytmu finansowania dydaktyki, większego zwrócenia uwagi na jakość studiów. Szczególną uwagę poświęcił działaniom dotyczącym rozwoju kadry o najwyższych kwalifikacjach. Wprowadził mechanizmy promujące udział Politechniki we współpracy międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem udziału Uczelni w programach finansowych z UE. Działał na rzecz konsolidacji jednostek badawczych regionu i ich współpracy z przemysłem i samorządami. Promował zasady harmonijnej współpracy i etycznego zachowania.

Seuat Politechniki Slaskiej, na xxix zwyczajnym posiedzeniu 21 marca 2005. roku, podjal uchwale o utworzeniu zamiejscowej jednostki organizacyjnej Politechniki Slaskiej w Dabrowie Gorniczej, w ktorej od 1 pazdziernika br. kntatceui beda inzynierowie na nowym kierunku „Technologia chemiczna w przemyśle i ochronie srodowiska”, powotujemy w tym celu na Wydziale Chemicznym.

KOLEJNA FILIA UCZELNI

Politechnika Śląska uruchamia nowy zamiejscowy ośrodek dydaktyczny w Dąbrowie Górniczej. 1 października br. będzie w nim mogło rozpocząć studia inżynierskie co najmniej 100 studentów. Decyzja jest konsekwencją ustaleń i zawartego w styczniu br. porozumienia z władzami Dąbrowy Górniczej.

W nowym ośrodku otworzy swoje podwoje Wydział Chemiczny, na którym studenci kształcić się będą w nowej specjalności – technologii chemicznej w przemyśle i ochronie środowiska. Zajęcia dydaktyczne prowadzone będą w ramach programu studiów wyższych zawodowych, w systemie dziennym. Większość z nich będzie się odbywać w budynku przy ul. Augustynika oraz w pomieszczeniach, które zajmował Wydział Mechaniczno-Technologiczny Politechniki Śląskiej. Pozostałe zajęcia prowadzone będą w Gliwicach. Współpracę zadeklarowała Koksownia „Przyjaźń”, która obiecała, że zorganizuje u siebie zajęcia laboratoryjne dla studentów po trzecim roku nauki. Studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Dąbrowie Górniczej trwać będą 3,5 roku. Ich absolwenci uzyskają tytuł inżyniera. Naukę będzie można kontynuować na uzupełniających studiach magisterskich w Gliwicach (kolejne 2 lata). O przyjęciu na studia w dąbrowskiej filii decydować będą wyniki nowego egzaminu maturalnego z chemii. Natomiast osoby, które nie zdawały tego przedmiotu na maturze, uzyskały nie najlepszy wynik, bądź mają za sobą egzamin dojrzałości według starych zasad, będą pisać egzamin wstępny z chemii. (br)

gazeta

W Y B O R C Z A

W czwartek
5 maja 2005

Katowice

EDUKACJA. Nowy ośrodek Politechniki Śląskiej

Chemia w koksowni

W Dąbrowie Górniczej będzie można studiować chemię. Politechnika Śląska otworzy w tym mieście swój ośrodek dydaktyczny, a Koksownia Przyjaźń przyjmie studentów na praktyki.

To efekt współpracy miasta, wyższej uczelni i koksowni. Studia będą trwać 3,5 roku. Studenci będą się uczyć w budynku należącym do miasta przy ul. Augustynika i w salach Zespołu Szkół Zawodowych „Sztęgarka”. Na zajęcia specjalistyczne, m.in. z grafiki inżynierskiej, dojeżdżać będą do Gliwic. – Absolwenci uzyskają tytuł inżyniera i będą mogli kontynuować naukę przez dwa lata na uzupełniających studiach magisterskich w Gliwicach – zapewnia dr Jadwiga Krop, prodziekan ds. studenckich Wydziału Chemii PŚ.

Od października naukę rozpocznie przynajmniej 100 studentów. Będą studiować

na nowym kierunku: technologia chemiczna w przemyśle i ochronie środowiska. Po II roku studentów czeka praktyka w Koksowni Przyjaźń. Przedstawiciele firmy obiecali także, że zorganizują zajęcia laboratoryjne dla studentów. Ponieważ zakład rozbudowuje się, absolwenci będą mieli szansę na pracę.

O przyjęciu do ośrodka dydaktycznego w Dąbrowie Górniczej decydować będą wyniki nowego egzaminu maturalnego lub sprawdzian z kierunkowych przedmiotów. Przedstawiciele Politechniki Śląskiej zapewniają, że kryteria decydujące o przyjęciu nie są najtrudniejsze.

Teczki kandydatów będą przyjmowane w dziekanacie Wydziału Chemii w Gliwicach, ponieważ uczelnia dąbrowska jest jedynie ośrodkiem dydaktycznym. ST

WSPOMNIENIA

Wspomnienie o dr. inż. Andrzeju Narogu

12 maja 2005 roku zginął tragicznie w wypadku drogowym, potrącony przez samochód na przejściu dla pieszych, dr inż. Andrzej Naróg, emerytowany nauczyciel akademicki w Instytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej.

Dr Andrzej Naróg urodził się 17 sierpnia 1932 roku we Lwowie, gdzie mieszkał do 1945 roku i chodził do szkoły podstawowej. Po wojnie i repatriacji uczęszczał do Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego we Wrocławiu, a następnie w Bytomiu, gdzie w 1951 roku otrzymał świadectwo dojrzałości. W latach 1951–56 studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej, gdzie 1 czerwca 1956 r. uzyskał stopień magistra inżyniera chemika.

Pracę zawodową na Politechnice Śląskiej rozpoczął 1 sierpnia 1956 roku w Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego, gdzie pracował w Zakładzie Analizy Technicznej, na stanowisku asystenta technicznego. W latach 1961–1963 pracował w Zakładach Chemicznych „Rudniki” k/Częstochowy, początkowo na stanowisku kierownika laboratorium, a następnie technologa i kierownika wydziału. Praca

w Rudnikach była epizodem w jego życiu i zarazem doskonałą okazją do zdobycia praktyki przemysłowej.

Od 1 kwietnia 1963 roku zostaje ponownie zatrudniony w Zakładzie Analizy Technicznej Politechniki Śląskiej. W październiku 1969 roku uzyskuje stopień doktora nauk technicznych na podstawie pracy pt. „Korozja elektrod miedzianych w elektrycznych wyładowaniach koronowych”, której promotorem był prof. Iwo Pollo. Po reorganizacji Uczelni i likwidacji Zakładu Analizy Technicznej przechodzi w 1970 roku, jako adiunkt, do Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej, gdzie pracuje w Zakładzie Technologii Nieorganicznej, aż do przejścia na emeryturę 30 sierpnia 1997 roku. W latach 1994–1997 pełnił obowiązki Zastępcy Dyrektora ds. Organizacyjnych i Ekonomicznych, prowadził gospodarkę materiałową, magazynową, i finansową w Instytucie.

Dr inż. A. Naróg pracował na Politechnice 38 lat; był wysoko ocenianym nauczycielem akademickim, wyróżniającym się obowiązkowością oraz doskonałą organizacją na wszystkich stanowiskach pracy. Jego specjalnością dydaktyczną była analiza chemiczna jakościowa, ilościowa i instrumentalna. Prowadził i opracowywał nowe ćwiczenia laboratoryjne z zakresu analizy technicznej, a także z zakresu technologii nieorganicznej. Prowadził okresowo wykłady z analizy technicznej oraz z wybranych działów technologii nieorganicznej, szczególnie z technologii związków azotowych. Był opiekunem i promotorem licznych prac dyplomowych, opiekunem grup studenckich, opiekunem praktyk i obozów studenckich. Organizował wyjazdy studentów do różnych zakładów przemysłowych jako uzupełnienie prowadzonych zajęć dydaktycznych. Za działalność dydaktyczną był dwukrotnie wyróżniony nagrodą Rektora.

Podstawową specjalnością naukową dra A. Naroga, ukształtowaną pod wpływem prof. I. Pollo, były badania procesów chemicznych zachodzących w plazmie wyładowań iskrowo-łukowych. Włączał się

również aktywnie do innych prac o tematyce technologicznej, realizowanych w Instytucie. Ponadto jako specjalista brał udział w zespołowych pomiarach zanieczyszczeń gazowych w różnych zakładach przemysłowych, co miało wówczas duże znaczenie dla postępu w ochronie środowiska. Za działalność naukowo-badawczą uzyskał 5 nagród Rektora.

Dr A. Naróg brał aktywny udział w pracach społecznych. Na Uczelni udzielał się aktywnie w Związku Nauczycielstwa Polskiego – był przewodniczącym Rady Oddziałowej Związku na Wydziale Chemicznym, a od 1986 roku – członkiem Prezydium Rady ZNP w Politechnice Śląskiej. Był członkiem stowarzyszeń naukowych i inżynierskich – PTChem, SITPChem. W ramach relaksu uprawiał turystykę górską, był przewodnikiem beskidzkim, członkiem Komisji Turystyki ZNP oraz kierownikiem licznych wycieczek górskich organizowanych dla pracowników Politechniki. W okresie emerytury pełnił na Wydziale Organizacji i Zarządzania funkcję głównego specjalisty ds. administracyjnych.

Dr Naróg był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką Zasłużonego w Rozwoju Województwa Katowickiego i dwukrotnie Odznaką Zasłużonego dla Politechniki Śląskiej.

Dr A. Naróg był zasłużonym nauczycielem akademickim legitymującym się szeroką działalnością dydaktyczną – od analizy technicznej do wykładów z technologii nieorganicznej. Był dobrym dydaktykiem cieszącym się uznaniem wśród kolegów i sympatią u studentów. Był doskonałym organizatorem pracy badawczej – laboratoryjnej. Jego zestawy laboratoryjne były zawsze przykładem doskonałości i elegancji, natomiast wyniki badań wyróżniały się dobrym poziomem opracowania i wysoką dokładnością.

Odszedł od nas na zawsze jeden z pierwszych pracowników byłej Katedry Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego z grona bliskich współpracowników prof. Stefana Pawlikowskiego i Pani doc. M. Ługowskiej. Był również moim bliskim

współpracownikiem i pozostawił najlepsze wspomnienia. Dr A. Naróg był człowiekiem skromnym, miłego usposobienia, życzliwym, bardzo uczynnym, z dużym, specyficznym, poczuciem humoru, co zjednywało mu ogólną sympatię.

Pamięć o Tobie zachowamy głęboko w naszych sercach i w naszej świadomości.

Spoczywaj w spokoju.

prof. Józef Szarawara

Działalność związkowa i społeczna Pana dr inż. Andrzeja Naroga

Dr inż. Andrzej Naróg swoją działalność związkową rozpoczął w 1963 roku. W kadencji 1972 – 1976 został wybrany do Rady Oddziałowej ZNP na Wydziale Chemicznym, udzielając się jednocześnie w pracach Komisji ZNP ds. Wypoczynku i Turystyki.

W roku 1986 został wybrany do Prezydium Rady ZNP, łącząc ją w latach 1986 – 1992 z pracą na stanowisku Przewodniczącego Komisji ZNP ds. Wypoczynku i Turystyki. W następnych latach Pan dr inż. Andrzej Naróg przez kilka kadencji, aż do swojej tragicznej śmierci w maju br., poświęcał czas pracy związkowej i społecznej jako członek Prezydium Rady ZNP w Politechnice Śląskiej.

Z rekomendacji Prezydium Rady ZNP od 1996 roku reprezentował Związek w Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów. W roku 1984 za swoją działalność na rzecz Związku został odznaczony Złotą Odznaką ZNP.

Od 1998 roku, już po przejściu na emeryturę, dr inż. Andrzej Naróg pozostał nadal czynny zawodowo, pracując jako Główny Specjalista Administracyjny na Wydziale Organizacji i Zarządzania. Niezależnie od swoich obowiązków zawodowych, nadal udzielał się społecznie, prowadząc Kronikę Wydarzeń Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej.

Związek Nauczycielstwa Polskiego

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 12 maja 2005 roku
zmarł w wieku 72 lat

dr inż. Andrzej NARÓG

emerytowany nauczyciel akademicki Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej

Nieodżałowany, ceniony, długoletni pracownik naukowo – dydaktyczny, człowiek wielkiej życzliwości i skromności, wychowawca i przyjaciel młodzieży, oddany sprawom społeczności akademickiej, wielce zasłużony w działalności społecznej na rzecz Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Absolwent Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej, z którym to Wydziałem związał całe życie zawodowe. Za działalność dydaktyczną, naukową i społeczną odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego oraz dwukrotnie odznaką Zasłużonemu Dla Politechniki Śląskiej.

Oddana praca na rzecz Wydziału i Uczelni oraz Związku Nauczycielstwa Polskiego zachowają dr Andrzeja Naroga we wdzięcznej pamięci kolegów, wszystkich współpracowników i wychowanków.

**Rektor i Senat
Politechniki Śląskiej**

**Dziekan i Rada Wydziału
Chemicznego**

**Kierownik i Pracownicy
Katedry Chemii i Technologii
Nieorganicznej**

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w Kościele św. Michała przy ul. Łużyckiej w Gliwicach dnia 17. maja 2005 r. o godz. 12⁰⁰. Ostatnie pożegnanie nastąpi bezpośrednio po nabożeństwie żałobnym na Cmentarzu Centralnym przy ul. Kozielskiej w Gliwicach